

החברותא

החברותא בטאנן פנימי לחברים גליון מס 304 בס"ד ערש"ק פר' בהר-בחוקותי (ספרנו) כ"ב אייר תשס"ז

פנינים יקרים

וידבר ה' אל משה בהר סיני (כ"ה, א) ע"פ הגמרא: למה תרצדון הרים גבנונים שנתקבצו ההרים לפני השי"ת ליתן עליהם התורה ואמר להם השי"ת כולכם בעלי מומין אצל הר סיני, ומה מעלתו לפי שנמוך מכולם (מגילה כח): ללמד שאין התורה מתקיימת אלא במי שממליך עצמו (תענית ז), ומשה רבינו ע"ה היה עניו מאד מכל האדם לזה היה יכול לקבל התורה - וזהו וידבר ה' אל משה בהר סיני לאמר, פירוש החזק עצמך במדת הר סיני ועי"ז תוכל לומר לישראל התורה הקדושה בגודל קדושתך וק"ל.

כי תבואו אל הארץ אשר אני נותן לכם וגו' (כ"ה, ב) כי תבואו אל הארץ אשר אני נותן לכם לידע שהכל מהשי"ת או יכול האדם להתעלות.

שש שנים תזרע שדך וגו' - ובשנה השביעית וגו' (כ"ה, ג-ד) יש ז' דרכים שביארתי בשבעת קני המנורה ע"פ מה ששמעתי ממורי, שש שנים תזרע שדך וגו' (א) שאינך הולך בדרך טוב ואינך מרגיש בו זהו בנוקבא דתהומא רבה. (ב) שיודע כעצמו שאינו נוהג בדרך טובה ומ"מ הולך בדרך ההוא ואינו מתפלל על עצמו. (ג) שיודע שאין הולך בדרך טובה ומתפלל להשי"ת שיעזור לו, זה עושה יחוד וכו', יעו"ש. (תולדות יעקב יוסף) וכי תאמרו מה נאכל בשנה השביעית - וצויתי את ברכתי וגו' (כ"ה, כ-כ"א) איתא במדרש בענין שמיטה: גבורי כח רואה חקליה בייר כרמיה בייר יהיב וכו' ושתיק. מה ענין השתיקה, התירוץ ע"פ המובא בשפת אמת על וכי תאמרו מה נאכל אם ישאלו או יהיה נצרך ברכה מיוחדת ואם לא שואלים או השי"ת יפרנס אותם ע"ש וזה שמביא המדרש שתיק שאם שותק בודאי זמין לו השי"ת פרנסתו.

והארץ לא תמכר לצמיתות (כ"ה, כג) י"ל בהעיר לב כי תוה"ק רומזת לנו כאן הבטחה נאמנה שהבטחת לנו הבוית"ש לעת הזאת אשר אנחנו בגלות הזה וכביכול השכינה הקדושה היא ג"כ בגלות וכאשר יגיע עת דודים אי"ה במהרה בימינו ולהקים שכינה ולגאולה גם אותנו יגאל עמה, וזהו הרמז והארץ היינו ארץ העליזנה לא תמכר לצמיתות ח"ו כי לי הארץ כלומר גם אותנו יגאל כמש"כ כי לא יאוש ה' עמו בעבור שמו הגדול.

וכי ימוך אחיך ומטה ידו עמך וגו' (כ"ה, לה) כאן רמז לצדיק השני אשר אינו כ"כ בכבדות ויחודים כמו הראשון וזו היא ומטה ידו עמך שאתה גרמת בזה שמטה ידו של השי"ת כביכול, ועמך כלומר מבחך, לכן אני אומר לך והחזקת בו שתחזיק בהשי"ת כ"ה ואל תעזוב אותו.

וכי ימוך אחיך ומטה ידו עמך והחזקת בו (כ"ה, לה) אם רואה בחברו שמטה ידו צריך לראות שגם לו יש שייכות בתקון חברו, על זה כתוב והחזקת בו לתת לו חיזוק ולעוררו לשוב ולתקן, עי"ז וחי אחיך עמך שיתן חיות גם לחברו, וגם לו יהיה החיות, וזהו עמך שגם לי יגיע התיקון.

אחרי נמכר גאולה תהי' לו אחד מאחיו יגאלנו-או דודו או בן דודו יגאלנו וגו' (כ"ה, מ"ה-מ"ט) אחרי נמכר גאולה תהי' לו שאף שנמסר ליצ"ד יראה שנאולה תהי' לו, אחד מאחיו יגאלנו כי כל ישראל ערבים זה לזה, או דודו או בן דודו, דוד רמז על הקב"ה שנקרא דוד וכו' או בן דודו הרמז על בני הצדיקים שנקראו בבחינת בנים אתם לה' אלקים ויש בחינת עבד שג"כ יכול להתעלות כאשר מסיים הפסוק כי לי בני ישראל עבדים עבדי הם, או השיגה ידו זה ענין הכתוב אתה נותן יד לפושעים וכו'. העצה העיקרית לזה וחשב עם קונו לעשות חשבון נפש ולשוב לה' ואז יוכל להגאל מיצ"ד וכו'.

כי לי בני ישראל עבדים (כ"ה, נ"ה) פרש"י שמרי קודם, כל אחד מישראל משועבד להשי"ת ואם יש רצון אמת יכול האדם להאחז בזה השמר כי שמרי קודם ואף שיש שיעבוד מהיצ"ד שמסמא עיני אדם, כי גם היצ"ד עבדו של השי"ת - אך קודם נצרך הרצון מהאדם.

ונתתי גשמיכם בעתם (כ"ה, ד) ומחמת הגשם תהיה ברכה בעולם ותוכלו כל אחד ליתן צדקה והיינו שכר מצוה מצוה, שמצוה גוררת מצוה כנ"ל.

(קדושת לוי)

שיחת הרא"ש ז"ע"א אצל אב"י שבת פרישת אקל תל"ח - האשק -

המשך מגליון - 303-

משיח זה לא מלל שפתיים, קודמת לו מלחמת גוג ומגוג אין חשכות בעולם שיכולה להדמות לחשכות הנוראה והאיומה של מלחמת גוג ומגוג, המלחמה שתקדים לביאת המשיח, כל מי שלבו דואב אומר "משיח" "משיח", משיח אין זה ענין קל של מה בכך, אנו רואים כמה דם ישראל נשפך, שש מליון יהודים, כדי שנקבל את ארץ ישראל, ואוי לנו איך שנראית ארץ ישראל, כשקמה הציונות דימו יהודים בנפשם הנה הוא המשיח שבא, והנה הוא לא בא, הם ירדו מכסאם, וגם הבא אחריהם אינו משיח.

אבל אם נתאחד יחד, לא נשרוף אחד את השני בלשון הרע ובקנאה אלא איש את רעהו יעזורו בין אחים ואחיות תשרור אהבה ואחוה שלום ורעות, אז יוכלו כל הצרות והחשכויות שעם ישראל למד לסבול לשמש תחליף לחשכות של מלחמת גוג ומגוג, וכמו בחושך מצרים, החשך היה רק למצריים ולישראל היה אור במושבותם, כך גם מלחמת גוג ומגוג תהיה כדי שכל הרשעה כולה כעשן תכלה ולנו יזרח אורו של משיח.

יש משיח כללי ויש משיח פרטי, ישנם צדיקים שחיים בעולם, וחיים עם ה"אור של משיח", האור שהם עצמם עבדו ע"י עבודתם וסבלם, דוד המלך ע"ה שא"א לתאר את סבלו ואנו רואים במה שהתחזק - כי מרה נפש דוד מאד "ויתחזק דוד בה' אלוהיו" (שמואל"א פרק ל') לא פחות ולא יותר אלא שיש אלקים בעולם, ואין יותר גדול, שיש אמא בעולם, רק חיו הצדיקים עם בוראם הם חיו את עצמם וכל אור שעבר דרכם הם חיו בחוש שה' אורם.

יהיה כך - כשלא נרצה לבלוע אחד את השני, לא נדבר לשון הרע הגם שמאד מאד קשה,

נקבל את כל מה שאנו עוברים באהבה שכל צער וצער שאדם עובר בעולמו - זה לא לחנם, הקב"ה מעוררו שיוכור תמיד שהכח בא מאת ה' ולא מאת האדם, אם כך נחיה אז נחשוד מאתנו את החשכות האיומה שקודמת לאורו של משיח, כמו שברא הקב"ה את העולם בתחילה תוהו ובוהו אח"כ ויאמר אלקים יהי אור, אבל כאמור רק באחדות שלנו שנשתוק ולא נדבר לשון הרע נוכל לסבול ולקבל את האור, ואז יהיה "ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשיו והיתה לה' המלוכה" (סוף עובדי') "והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד" (זכרי' יד).

ובהתאספנו יחד בחנוכה זמן תיקון נפגם הנפש - התיקון לפגם נפש הוא ע"י צדקה, לא רק לתת כסף לצדקה אלא החסד שעושים זה לזה, בצרת רעהו מושיעו, אמנם זה קשה, אך הקושי הוא במכוון מאת ה' שנדע את קושיינו ושה' נותן לנו לתת לשני, ודרכי זה רק עובר.

זה הזמן חנוכה, נמצא פך השמן שלא היה בו להדליק אלא יום אחד ונעשה נס ומהשמן הזה דלק שמונה ימים, למק לא עשה הקב"ה נס שנמצא שמן בשביל שמונה ימים, אלא להראות לנו את ברכתו, שלא נשבור את הראש בדאגות לפרנסה "לכללווהו העורבים ולא מת לשחת" נאמר על אליהו הנביא, כך גם אנו, הקב"ה יתן ברכתו עלינו בבני חיי ומזוני ונחת ואחדות... וכך יהיה עיינינו רחבה בחברינו וח"ו לא להיפך ועי"ז נזכה לאור הגדול של "ועלו מושיעים" שאז נדע שה' הוא היחיד וכל הנדחים יתקבצו לשמוע קול שופרו של משיח, ויבנה בית שלישי שהוא מאש תפילותינו, ונשלמה פרים שפתינו כעולה ונקרבן וכל תפילה ומעשה טוב בונה אבן אחת בשמים, וע"י שאנו עושים הרבה מעשים טובים

שיחה ומכתב קודש ממורנו ורבנו זיע"א

304
א

המשך מעמ' קודם

לשלישי כדי שלכולנו יהיה חלק בו, ונוכח לישב איש תחת גפנו ותחת תאנתו ויבנה בית שלישי במהרה בימינו אמן.

ותפילות שהם בחינת אש, ואהבה ואחוה שהיא בחינת אש מזה האש יבנה בית שלישי - ואריכות הגלות אלפי שנים בין בית שני

מחמת חולשתו מרגיש את אמו הצריך לה, ניטע באדם בחירה, - כוחותיו וחכמתו המטעות אותו לייחס את פעולותיו כאילו כוחו הם. וזה מונע ממנו הדביקות האמיתית והשלמה בבורא עולם כדוגמת דביקות התינוק עם אמו, וזה הבחירה שלו להכיר בבורא הרוצה פרסומו דוקא ע"י הבחירה שהוא נתן לאדם, מעורר אותו בכל מיני כאבים וסיבות שונות להכיר את מציאותו יסוד האין ע"י המכשולים שהוא עצמו מביא לו וע"י רפיונו ואין אונו לעמוד נגד טבעו למרות החכמה שלו מזה הוא לומד לדעת שהוא כתינוק ממש וכל קיומו ע"י האמא של העולם.

וכשאדם חפץ להגיע לדביקות זו נכונה לו מלחמה גדולה להתאמץ נגד המחשבות והדמיונות שלו, לעמוד איתן כחיל נאמן על משמרתו לא להתיימשך רק לבקש בעקשנות מהבורא כמו שביקש דוד המלך ע"ה "הצילני מרודפי כי אמצו ממני" (תהלים קמב, ז) או אז הוא מוצא ע"י האמונה מעצם המשך חיותו בתוך החשכות הגדולה שלו, שקיים אצלו מציאות המובדלת ממנו ושאינו הוא והוא מחזק אותו ונותן לו כוחות לחיות את חייו, ככה מצאו הגדולים של עם ישראל את דרכם להי'.

אך השטן אינו טומן ידיו בצלחת והוא מגביר כוחו ומונע בכל הדרכים מהאדם להגיע למחוז חפצו למצוא את בוראו ובזמנים הקשים שלו פוקדו יאוש ועצבות ותחת להתגבר נגד הדמיונות שעליהם אמר דוד המלך ע"ה (תהלים יז) "דמיונו כאריה יכסוף לטרוף" הרי הוא מתחזק במתיקות עצבותו בעקשנות

בס"ד, יו"ט א"א תשל"ז
לכבוד יד' פיקר (תנכ"ד ר' ... יו"א יורק.

שלום רב,

את מכתבך קיבלתי עיינתי בו היטב ובתשומת לב הראויה והנני להשיב לך על בקשתך ורצונך הכנה לדעת חובת האדם בעולמו ואיך יתגבר על כל מכשוליו לדעת מהם את ה' כמאמרם דע את אלוקי אביך.

בורא העולמות שברא אותנו נעלם הוא מאתנו ו"אין לו דמיון כלל", נשאלת איפוא השאלה א"כ איך ביכולת אדם שהוא מגושם מעצם טבעו קרוץ גוש וחומר למצוא אותו ולהדבק בו כאשר צווינו.

אך, האדם נברא מיסודו "אין" נטול כל אחיזה שיוכל לומר עליה שהיא שלו, ומכוחותיו הוא או אפילו יש לו חלק בדבר הזה, וכל כך למה? מדוע בעצם נברא ביסוד אפסי כל כך, כדי שהאדם הנוטה מטבעו לגדלות ושואף לעצמאות ולהיות המקור הבלעדי של כל כוחותיו ופעולותיו, יבוא להכיר מריקנותו ומכשלונותיו את בוראו המחיהו ומחזיקו בחשכות נפילותיו, כדוגמת התינוק בן יומו שאינו מסוגל להניע אבר או לעשות מעשה קטן כל שהוא ורק אמו מחיה אותו על כל צעד ושעל כך ממש היא מציאות האדם וחולשתו ותלותו בבורא עולם שהוא אמו, כמאמר דוד המלך ע"ה (תהלים קלא) כגמול עלי אמו כגמול עלי נפשי, ייחס דביקותו בבורא עולם כדביקות התינוק באמו שזה הדוגמא והסמל לדביקות האמיתית בבורא ית"ש.

אך בניגוד לתינוק הדבוק באמו ללא סייג

גם בשיא היסורים שנפשו יודעת האמת שאין זה מיכולתו לא להשבר במצבים כאלו וא"כ יש בו כח עליון שהוא הבורא והוא המחיה אותו, ודוקא מעכירות הגוף אפשר למצוא את עומק וזכות הדביקות האמיתית בה'.

אני מקוה שדברי היוצאים מן הלב יכנסו ללבך ותקבל אותם להתבונן בהם לשמור ולעשות ולקיים כי אז קרובה ישועתך לבוא, כי יודע אני היטב יסוריך ומכאוביך הקשים, אבל כשתתגבר ולא תתייאש לצאת למלחמה נגד אויבך ולחפש ולמצוא את יסודך ה"אין" אז לבטח יהיה ה' משענתך כגדולי העולם בכל דור ודור ויהי ה' עמך.

... בין כך ובין כך הנני מוכן בכל עת לעמוד לעזרתך לייעץ עצה שיתן ה' בלבי לטובה.

בכבוד רב

ומסכנות לעטוף בהם את יסוריו הנוראים ולהביא עד לפתחי בית חולי נפש העיקר שלא יחונן בשכלו אשר חנן ה' אותו להכיר את מסגר נפשו ולבקש לה' - הוציאה ממסגר נפשי (שם קמב) הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי (שם כב), ולזה הגיע דוד המלך ע"ה מתוקף יסוריו המרובים ומכאוביו העמוקים שרק העקשנות התקיפה להתעצם בתפלה כל היום ימצא שם בעומק יסוריו את אור ה' המאיר מחשכי לבבו וטוב לו, וכמאה"כ (שם צ"ד) לולא ה' עזרתה לי כמעט שכנה דומה נפשי, שלולא עזרת ה' אך כפשע בינו ובין המות ורק אז תכון הדביקות האמיתית לה' כשהוא בשפל המדריגה אין אונים ובכל זאת מתחזק והולך הרי שכוח אחר מכוחו חי בתוכו והוא הנותן לו כל הכוחות ואז הוא חי ממש כתינוק עם אמו כך הוא חי עם קוב"ה באמונה כי מיסוריו ראה פנים אל פנים שה' אתו, מעצם המשך חיותו בעולם ואחיותו

שהשמחה במעונם

הר"ר צבי מנחם ראנד ומשפ' להכנס הבן לעול המצוות

הר"ר אמנון כוור ומשפ' לאירוס' הבן

הבה"ח אליהו כוור לאירוסיו

הר"ר מרדכי ליברמן ומשפ' לאירוס' הבן

הבה"ח יצחק ליברמן לאירוסיו

כוס תנחומים

להר"ר משה תופיק ומשפ' הי"ו
על פטירת חמותו ע"ה ת. נ. צ. ב. ה.

כוס תנחומים

להר"ר עקיבא ממו ומשפ' הי"ו
על פטירת אביו ז"ל ת. נ. צ. ב. ה.

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע

